

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שני כ"ג בכסלו תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מ"ל או לפקס.

יבמות - ע"ב

1. **ישראל לא מלו במדבר משום חולשת הדרך, איזה טעם נוסף מצינו?**
משום שלא נשבה להם רוח צפונית, **הטעם:** או משום שהיו נזופים ממעשה העגל. או משום שלא יתפזרו ענני כבוד.
לפיכך: ביום המעונן וביום שרוח דרומית מנשבת בו, לא מלים ולא מקיזים דם, ובזמנינו שרבים אינם מקפידים ע"ז, 'שומר פתאים ה'.'
אמנם: בחצות הלילה נשבה רוח צפונית כל הארבעים שנה, **המקור:** 'ויהי בחצי הלילה וה' הכה כל בכור...' משמע שחצות הוא עת רצון.
2. **האם משוך [מהול שחזרה ערלותו לכסות את העטרה] אוכל בתרומה?**
מאורייתא אוכל, ומדבריהם גזרו עליו, מפני שנראה כערל. [והפסוקים שהובאו בברייתא 'המול ימול וכו' אסמכתא בעלמא]
אמנם הקשו מהברייתא שמפורש שם 'משוך - אוכל'.
לרבנן: צריך הוא למול. **לר' יהודה:** לא ימול, מפני סכנה שמא יכרת הגיד. **אמרו לו:** והלא הרבה מלו בימי בן כוזיבא והולידו בנים ובנות.
3. **טומטום אינו אוכל בתרומה, שמא זכר ערל הוא. נשוי ועבדיו אוכלין. מדוע נשוי אוכלות, הרי ספק אשה הוא וקידושיו קידושין רק לחומרא ולא לקולא?**
א. **אביי:** כשביציו ניכרות מבחוץ. ואז קידושיו קידושי ודאי.
ב. **רבא:** נשוי, הכוונה לאמו, אשת כהן שמת אוכלת בתרומה מחמתו. ונתחדש שמאכיל אע"פ שאינו יכול להוליד.
עוד שנינו - אנדרוניס אוכל בתרומה, כדן זרע כהן ואין אוכל בקדשים, דנאכלים רק לזכרי כהנים. 'טומטום' אינו אוכל אף תרומה.
4. **משוך, גר שנתגייר כשהוא מהול, קטן שעבר זמנו ומי שיש לו שתי ערלות - נימול רק ביום. לראב"ר ש נימול שלא בזמנו, נימול אף בלילה. במה נחלקו?**
א. **להו"א - לת"ק** חייבים במילה מדאורייתא, **לראב"ר** ש מדרבנן, ונדחה שהרי קטן שעבר זמנו לכו"ע דאורייתא.
ב. **ת"ק** דרש וַיָּבִיאוּ, לרבנות נימול שלא בזמנו. **וראב"ר** ש לא דרש וו החיבור.
5. **ר' יוחנן ישב ודרש: נותר בזמנו - אינו נשרף אלא ביום, שלא בזמנו - נשרף בין ביום בין בלילה. מאיזה ברייתא הקשה עליו ר' אלעזר?**
'ביום' מרבה אף נימול שלא בזמנו, ואפילו למי שלא דורש וו בנותר יש 'נִתְּנוֹתָר' שתק ר' יוחנן.
אח"כ אמר רבי יוחנן לריש לקיש: ראיתי לבן פדת [ר"א] שיושב ודורש כמשה מפי הגבורה.
אמר לו ר"ל: אינו דורש מעצמו, אלא ברייתא היא בתורת כהנים. הלך ר' יוחנן ושנה תורת כהנים בשלשה ימים, וסבר טעמיה בשלשה ימים.
6. **רבי אלעזר: ערל שהזה - הזאתו כשרה, מעשה היה והכשירו חכמים הזאתו. מה הראיה לכך?**
קל וחומר - מה טבול יום שאסור בנגיעה דתרומה - מותר בפרה, ערל שמותר בנגיעה - אינו דין שמותר בפרה.
אמנם בברייתא [שבשאלה 7] מבואר שערל פסול להזאה.
להו"א - תנא דברייתא זו סובר שדינו כטמא. כיון שסבר כר"ע שמרבים ערל מ'איש איש' וא"כ אינו מותר בנגיעה ואין קל וחומר.
ונדחה - כיון שלא מצינו תנא ששונה 'הערל והטמא' יחד כר"ע. משמע שאף לר"ע אינו כטמא לכל דבר.
7. **ברייתא - מי חטאת שקדשם טומטום או אנדרוניס, האם כשרים?**
רבנן: טומטום - פסולים, מפני שהוא ספק ערל, וערל פסול לקדש. **אנדרוניס -** כשרים, כיון שאף אם הוא אשה, כשרה היא לקדש.
רבי יהודה: אף באנדרוניס - פסולים, מפני שספק אשה, ואשה פסולה מלקדש.
8. **ת"ק ור' יהודה לשיטתם - ת"ק: הכל כשרים לקדש, חוץ מחרש שוטה וקטן. רבי יהודה מכשיר בקטן, ופוסל באשה ובאנדרוניס. מאי טעמם?**
רבנן - 'ולקחו' לטמא מעפר שריפת החטאת, קטנים הפסולים באסיפה פסולים בקידוש, נשים שכשרות באסיפה כשרות בקידוש.
רבי יהודה - מכך שלא נאמר 'ולקח' אלא 'ולקחו' משמע שאפילו קטנים הפסולים באסיפה, כשרים בקידוש. ואשה פסולה כיון שלא נאמר 'ונתנה'.